

Реферат
на кваліфікаційну (магістерську) роботу
«Особливості розвитку резильєнтності у соціальних робітників»
магістрантки спеціальності 053 Психологія
Борисенко Вікторії Петрівни

Обсяг роботи – 102 с. **Кількість таблиць** – 5 табл. **Кількість рисунків** – 9 рис. **Список використаних джерел** – 74 найменувань, з них 31 – іноземною мовою.

Об'єкт дослідження – резильєнтність у соціальних робітників.

Предмет дослідження – психологічні особливості розвитку резильєнтності у соціальних робітників.

Мета дослідження – визначити сутність поняття «резильєнтність» та розкрити особливості розвитку резильєнтності у соціальних робітників.

Завдання дослідження: розкрити сутність поняття «резильєнтність», його основні моделі та складові; розкрити специфіку прояву резильєнтності у соціальних робітників та виокремити систему чинників, які впливають на її прояв; дослідити особливості прояву резильєнтності та чинники, які впливають на її прояв; розробити психологічні рекомендації для розвитку резильєнтності соціальних робітників.

Методи дослідження: теоретичні (теоретичний аналіз та синтез, систематизація, порівняння і узагальнення даних наукових джерел, метод моделювання); емпіричні методи (спостереження, бесіда, анкетування, тестування, стандартизовані методики); методи обробки та інтерпретації даних (метод описової статистики, кількісні та якісні із застосуванням методів математичної статистики); вивчення та систематизація методів, засобів та прийомів психологічного навчання.

Теоретичне значення результатів дослідження полягає у визначенні основних підходів до визначення поняття «резильєнтність»; здійсненні опису складових резильєнтності; визначенні специфіки прояву резильєнтності в соціальних робітників та виокремленні системи чинників, які впливають на неї.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що розроблений психологічний тренінг може бути використаний при розробці психологічних порад до розвитку резильєнтності у соціальних робітників, викладачів, а також всіх тих хто займається даною проблематикою. Апробований у дослідженні методичний інструментарій може стати основою моніторингу рівня прояву резильєнтності соціальних робітників. .

Висновки. Резильєнтність – це розумова, фізична, емоційна та поведінкова здатність людини адаптуватися, відновлюватися та процвітати в ситуаціях ризику, викликів, небезпеки, складності та негараздів, а також вчитися та рости після невдач. Вчені розглядають резильєнтність у кількох векторах, як процес, як наслідок, та як особистісну характеристику. Слід відмітити, що психологічними чинниками розвитку резильєнтності є націленість життя на певну мету, почуття задоволеності життям, перевага позитивних емоцій, оптимізм, висока адекватна самооцінка, самоефективність, , когнітивна гнучкість, наявність соціальної підтримки, висока духовність особистості. Стресостійкість, життєстійкість та самоефективність є головними чинниками, які впливають на сформованість та розвиток певних компетентностей та професійних якостей соціальних робітників.

У ході емпіричного дослідження встановлено, що а саме у 67,6 % переважає високий рівень резильєнтності. Це означає, що вони мають високу здатність до відновлення, зміцнення, вони добре пристосовуються до стресових ситуацій та негараздів. У цих респондентів висока здатність до динамічної адаптації й саморегуляції у важких життєвих ситуаціях, що забезпечує повноцінне функціонування та здатність до стресостійкості, життєстійкості, особливо в умовах війни. Виявлено що у 32,4% респондентів переважає середній рівень резильєнтності, а це означає, що вони посередньо стійкі до нових стресових ситуацій. Низького рівня резильєнтності у даної групи респондентів не виявлено. За результатами дослідження встановлено статистично значущий зв'язок між рівнем прояву резильєнтності та такими чинниками, як шкала «Самопочуття» та шкала «Настрій» за методикою «САН».

Ключові слова та словосполучення: резильєнтність, стресостійкість, життєстійкість, самоефективність.